

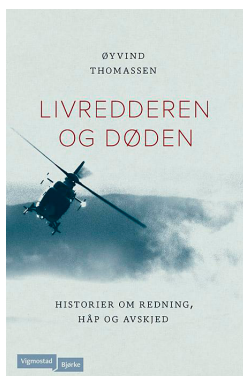

Refleksjoner om død

ANMELDELSER

STIAN WENDELBOG

Lege i spesialisering i kirurgi, Universitetssykehuset Nord-Norge

Øyvind Thomassen

Livredderen og døden

Historier om redning, håp og avskjed. 192 s, ill. Bergen: Vigmostad & Bjørke, 2018. Pris NOK 379

ISBN 978-82-419-1397-6

Anestesilege Øyvind Thomassen, en erfaren kollega med bakgrunn fra blant annet luftambulanses og Sea King, har nylig gitt ut en bok om døden. Ifølge omslagsteksten har Thomassens opplevelser overbevist ham om at tabuene rundt døden bør brytes ned. Det blir fortalt 18 korte historier med forskjellige synspunkter. Ofte er det forfatterens egne opplevelser som blir beskrevet, men med rød tråd bevart tar han også for seg andre menneskers erfaringer og setter seg selv i en ren fortellerposisjon. Gode sort-hvitt illustrasjonsfoto, som regel portretter, følger hvert kapittel.

Det er et faktum at man blir godt kjent med døden som prehospital lege. Det er spennende å følge forfatterens refleksjoner om døden, særlig hvordan etterlatte og hjelpemannskaper håndterer disse situasjonene. Nylig avdøde Per Fugelli har til nå vært «dødens tillitsmann» i Norge. Thomassen virker tydelig inspirert, og omtaler sågar sin familie som «min flokk» i etterordet. Gjennom ren og upyntet prosa får vi innblikk i en rekke prosesser rundt menneskers død, spesielt begravelsen. Stilen er utpreget saklig, uten overdreven sentimentalitet som lett kan prege dette temaet.

Som «helikopterlege» er forfatteren i en posisjon til å fortelle historier få andre kan. Som leser og lege følte jeg at boken var på sitt mest engasjerende da Thomassen beskrev sine

egne opplevelser. Men den er nok tenkt til et bredere publikum. Den røde tråden blir holdt selv om mange av historiene ikke nødvendigvis er knyttet til redningstjeneste. Det er mye mer en bok om døden enn om livredning, helikoptre og akuttmedisinens hemmeligheter. Siste kapittel er sågar en punktvis håndbok om hvordan man gjør begravelser rimeligere, og i et annet beskriver han hvordan han som turnuslege syner lik.

Disse små historiene er sørgelige, morsomme, rørende. Pennen er god – fintfølede uten føleri. Den allmenne leseren vil lære mye om hva som foregår bak kulissene på flere områder, mens jeg som lege savnet mer av forfatterens egne opplevelser og refleksjoner. Latter og tårer vil imidlertid alle kunne finne.

Publisert: 1. oktober 2018. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.18.0402
© Tidsskrift for Den norske legeforening 2020. Lastet ned fra tidsskriftet.no